

Το γεγονός δηλαδή πως κανένας δεν δήλωνε "φτωχός" ακόμη κι αν το εισόδημά του τον κατέτασσε στα χαμηλά οικονομικά στρώματα.

Για δεκαετίες με την επίπλαστη και πλαστική οικονομική ευχέρεια και με την, ως ένα βαθμό ισχύουσα, "κοινωνική κινητικότητα", ελάχιστοι τοποθετούσαν τον εαυτό τους στους φτωχούς.

Άλλωστε το γεγονός ότι τα παιδιά ζούσαν ή ήλπιζαν βάσιμα να ζήσουν καλύτερα από τους γονείς τους, συνηγορούσε στην άρνηση και την αποκήρυξη της καταραμένης φτώχειας....

Ωστόσο,εδώ και τρία χρόνια, ίσως και λίγο νωρίτερα, ήρθαν τα πάνω-κάτω.

Παλαιοφτωχοί και νεόφτωχοι ζουν το καθημερινό βάσανο της επιβίωσης.

